

роль в державному, господарському та соціально-культурному будівництві в УСРСР (1917–1937 рр.)». Науковий ступінь доктора юридичних наук присуджено у 1992 р. Вчене звання професора присвоєно у 1993 р. Обраний членом кореспондентом Академії правових наук України (нині – Національна академія правових наук України) у 1996 р., академіком – у 2012 р.

Напрями наукових досліджень – історія держави і права України та історія держави і права зарубіжних країн. Опублікував понад 285 наукових та науково-методичних праць, серед яких: «Всеукраїнський з'їзд Рад робітничих, селянських і червоноармійських депутатів – верховний орган влади УРСР в 1917–1937 рр.» (1990), «Хрестоматія з історії держави і права України: у 2 т.» (у співавт., 1998, 2000, 2003), «Історія держави і права України. Академічний курс: у 2 т.» (у співавт., 2000), «Юридична енциклопедія» (т. 3, у співавт., 2001, т. 4, у співавт., 2002), «Історія держави і права України» (у співавт., 2003), «Місцеве самоврядування в Україні в умовах становлення правової держави» (у співавт., 2004), «Історія міста Харкова» (у співавт., 2004),

«Антологія української юридичної думки» (т. 10, у співавт., 2005), зб. документів «Історія конституційного законодавства України» (2007), «Правова система України: історія, стан та перспективи: у 5 т., т. 1: Методологічні та історико-теоретичні проблеми формування і розвитку правової системи України» (т. 1, у співавт., 2008, 2011 (рос.), 2013 (англ.)), «Правова доктрина України: у 5 т., т. 1: Загальнотеоретична та історична юриспруденція» (т. 1, у співавт., 2013), «Історія держави і права України» (заг. ред., 2013).

Заслужений діяч науки і техніки України (2004). Лауреат Державної премії України в галузі науки і техніки (2002). Заслужений професор Національного юридичного університету імені Ярослава Мудрого (2013).

Президія Національної академії правових наук України та редколегія збірника наукових праць «Вісник Національної академії правових наук України» щиро вітають **Володимира Дмитровича Гончаренка** з ювілеєм та бажають йому доброго здоров'я, невичерпної енергії, творчої наснаги, оптимізму та благополуччя.

Виповнилося 70 років від дня народження **Миколи Федосовича Селівона**, відомого вченого України в галузі конституційного права, державного

управління, місцевого самоврядування, кандидата юридичних наук, дійсного члена (академіка) Національної академії правових наук України, заслуженого юриста України, який народився 30 жовтня 1946 р. у с. Шестовиця Чернігівського р-ну Чернігівської обл. У 1973 р. закінчив юридичний факультет Київського державного університету ім. Т. Г. Шевченка (нині – Київський

національний університет імені Тараса Шевченка). У тому ж році почав працювати в Інституті держави і права ім. В. М. Корецького НАН УРСР: спочатку стажистом-дослідником, а згодом – молодшим співробітником. З 1979 р. – старший референт юридичної групи Управління справами Ради Міністрів УРСР. У 1988 р. призначений в. о. завідувача юридичного відділу Управління справами Ради Міністрів УРСР. У 1994–1995 рр. – заступник, перший заступник міністра Кабінету Міністрів України. З 1996 р. – суддя Конституційного Суду України, з жовтня 1999 р. – заступник Голови Конституційного Суду України, у 2002–2005 рр. – Голова Конституційного Суду України. З травня 2006 р. по червень 2010 р. – Надзвичайний і Повноважний Посол України в Республіці Казахстан. З листопада 2010 р. – Голова Міжнародного комерційного арбітражного суду, Голова Морської арбітражної комісії при Торгово-промисловій палаті України.

У 1978 р. захистив дисертацію на здобуття наукового ступеня кандидата юридичних наук на тему «Контрольна функція місцевих Рад народних депутатів: суть та ефективність здійснення». Науковий ступінь кандидата юридичних наук присуджено у 1978 р. У 2002 р. обраний членом-кореспондентом, а у 2004 р. – дійсним членом (академіком) Академії правових наук України (нині – Національна академія правових наук України).

Опублікував понад 50 наукових праць, серед яких: «Контрольна функція місцевих Рад народних депутатів»

(1980), «Виконавчий комітет місцевої Ради народних депутатів: правові питання організації і діяльності» (1980), «Нормативне регулювання діяльності місцевих Рад» (1982), «Конституція України: Науково-практичний коментар» (у співавт., 2003, 2011), «Міжнародний комерційний арбітраж в Україні та світі: вчора, сьогодні, завтра» (у співавт., 2012).

Член Конституційної Асамблеї України. Брав участь у розробленні проектів законів про забезпечення політичної незалежності та економічної самостійності України, становлення ринкової економіки, соціального захисту населення, формування нової системи державного управління та місцевого самоврядування. Як експерт залучався до розроблення проекту Конституції України. Член Координаційної ради з питань державної служби при Президентові України (з 2000 р.), член Постійної палати Третейського суду України (з 2004 р.).

Нагороджений орденом «За заслуги» III ступеня (2001), Почесною грамотою Кабінету Міністрів України (2000, 2003), Почесною грамотою Верховної Ради України (2002).

Президія Національної академії правових наук України та редколегія збірника наукових праць «Вісник Національної академії правових наук України» щиро вітають **Миколу Федосовича Селівона** з ювілеєм та бажають йому міцного здоров'я, благополуччя, невичерпної енергії, сил та творчого натхнення, нових звершень та подальших успіхів у багатогранній діяльності.